

l'apartat u de l'article tretze. El mètode que s'ha de seguir ha de tenir en compte tant els costos directes com els costos indirectes dels serveis, així com les despeses d'inversió que corresponguin.

Tres.—La Comissió Mixta de l'apartat anterior ha de fixar el percentatge esmentat, mentre duri el període transitori, amb una antelació mínima d'un mes a la presentació dels pressupostos generals de l'Estat a les Corts.

Quatre.—A partir del mètode fixat en l'apartat segon, s'ha d'establir un percentatge en què es consideri el cost efectiu global dels serveis transferits per l'Estat a la comunitat autònoma, minorat pel total de la recaptació obtinguda per aquesta pels tributs cedits, en relació amb la suma dels ingressos obtinguts per l'Estat en els capítols I i II de l'últim pressupost anterior a la transferència dels serveis valorats.

Cinc.—Les atribucions conferides a les comunitats autònomes als apartats u i tres de l'article setze, les han d'exercir els organismes provisionals autonòmics, als quals es refereix la disposició transitòria setena de la Constitució, mentre aquests subsisteixin.

Segona.—Mentre no s'aprovin els Estatuts de les diferents comunitats autònomes, la representació de les comunitats en el Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes correspon als consellers corresponents de l'organisme provisional autonòmic respectiu.

Tercera.—Fins que no entri en vigor l'impost sobre el valor afegit es considera, com a impost que pot ser cedit, el de luxe que es recapta en destinació.

DISPOSICIÓ FINAL

Les normes d'aquesta Llei són aplicables a totes les comunitats autònomes i s'han d'interpretar harmònicament amb les normes incloses en els Estatuts respectius.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-dos de setembre de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

21167 REIAL DECRET LLEI 8/1980, de 26 de setembre, sobre fraccionament en el pagament d'endarreriments de pensions derivades de la Guerra Civil. («BOE» 236, d'1-10-1980.)

Les disposicions successivament dictades sobre drets passius en relació amb la Guerra Civil espanyola, unes específiques sobre pensions a favor de familiars de morts a conseqüència d'aquesta o sobre mutilats, altres referents a revisió de sancions administratives, indult i amnistia, tenen com a conseqüència l'abonament de determinats endarreriments que, en el seu conjunt i per la importància del col·lectiu afectat, impliquen una càrrega econòmica tan considerable per a aquest exercici i el següent, que resulta imprescindible adoptar amb urgència les mesures necessàries per a la seva adaptació a les possibilitats financeres dels pressupostos generals de l'Estat, mitjançant l'establiment d'uns fraccionaments en el seu pagament adequats a la quantia dels endarreriments a percebre, però fixant simultàniament la meritació d'interessos per les quantitats ajornades.

La naturalesa i significació especials de les pensions esmentades fan necessari salvaguardar el principi bàsic del seu reconeixement. Aquest Reial decret llei s'inspira en el criteri de diferir-ne el moment de percepció.

D'altra banda, la Llei cinc/mil nou-cents setanta-nou, de divuit de setembre, sobre pensions i altres beneficis a favor de familiars de morts a conseqüència o en ocasió de la guerra, va pretendre eliminar diferències de tracte entre les persones afectades, igualant-ne els drets i fent possible l'obtenció dels mateixos beneficis. No obstant això, l'aplicació de la Llei ha posat de manifest la necessitat de completar alguns dels seus preceptes, o de fer-ne una nova redacció, així com d'altres de la Llei trenta-cinc/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-sis de juny, perquè aquesta finalitat de supressió de diferències de drets sigui més equitativa-ment aconseguida. El reconeixement de les pensions s'ha d'ajustar, en la mesura que es pugui, a les disposicions en vigor de la legislació general sobre drets passius.

A aquesta finalitat respon la modificació de l'article quart de la Llei cinc/mil nou-cents setanta-nou, i de l'article disset de la Llei trenta-cinc/mil nou-cents vuitanta, que comporten la no-actualització de les pensions de les òrfenes no incapacitades, més grans de vint-i-tres anys, tenint en compte que, si se'ls aplica estrictament la legislació general vigent sobre classes passives, no tindrien dret a pensió. Així mateix, la modificació del precepte referent a les pensions extraordinàries dels familiars de professionals de les Forces Armades i d'Ordre Públic posa en línia amb la norma general que regula actualment aquestes pensions, les que la Llei cinc/mil nou-cents setanta-nou estableix a favor de les òrfenes no incapacitades. Finalment s'estableix que la mort d'un mateix causant no pot donar lloc a la concessió de més d'una pensió, incompatibilitat prevista amb caràcter general a la legislació esmentada de classes passives.

A l'últim, la dificultat que hi ha en molts casos per obtenir documentació justificativa de circumstàncies o fets produïts fa molt de temps, aconsella ampliar el termini perquè els familiars de persones mortes en la guerra puguin formular la petició de pensió.

En virtut d'això i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió de vint-i-sis de setembre de mil nou-cents vuitanta, en ús de l'autorització inclosa a l'article vuitanta-sis de la Constitució,

DISPOSO:

Article primer.

En el reconeixement dels drets econòmics que estableixen les lleis cinc/mil nou-cents setanta-nou, de divuit de setembre; trenta-cinc/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-sis de juny, i altres disposicions reguladores de compensacions pels perjudicis causats per la passada Guerra Civil, incloses les de revisió de sancions administratives i d'indult i amnistia, s'ha d'observar, quant al pagament de quantitats meritades fins a l'últim dia del mes precedent al de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, el que disposen els apartats següents:

U.—Les quantitats a satisfer per causant, que corresponguin al període especificat al paràgraf anterior, s'han de fer efectives, quan excedeixin les cent mil pessetes, que en tot cas s'han d'abonar en produir-se l'alta en nòmina, de la manera següent:

- a) Fins a cinc-cents mil pessetes, en quatre terminis.
- b) Més de cinc-cents mil pessetes, en cinc terminis.

En aquest cas, l'import de cada termini no pot ser inferior a cent vint-i-cinc mil pessetes.

Igualment s'han d'abonar amb el primer pagament les quantitats necessàries per fer que la part ajornada abonable en cada termini sigui múltiple de mil pessetes.

Dos.—Els terminis han de ser del mateix import per cada perceptor, i meriten un interès del vuit per cent anual el dia u del mes en què entri en vigor aquest Reial decret llei, sigui quina sigui la data de reconeixement de la pen-

sió, llevat que els peticionaris no hagin presentat la documentació completa abans de la data esmentada; en aquest cas la meritació d'interessos es produeix a partir del dia u del trimestre natural posterior al de la seva presentació, i té els venciments següents:

Primer termini, l'u d'abril de mil nou-cents vuitanta-dos.
 Segon termini, l'u d'abril de mil nou-cents vuitanta-tres.
 Tercer termini, l'u d'abril de mil nou-cents vuitanta-quatre.
 Quart termini, l'u d'abril de mil nou-cents vuitanta-cinc.
 Cinquè termini, l'u d'abril de mil nou-cents vuitanta-sis.

Tres.—Els pagaments s'han d'efectuar en les dates que s'indiquen a l'apartat anterior, i els interessos meritats fins a aquest moment s'han de satisfer juntament amb el principal, pel total de les quantitats ajornades.

Article segon.

La Llei cinc/mil nou-cents setanta-nou, de divuit de setembre, sobre reconeixement de pensió, assistència medicofarmacèutica i assistència social a favor de les viudes, fills i altres familiars dels morts com a conseqüència o en ocasió de la passada Guerra Civil, queda modificada en la redacció de la manera següent:

«Article tercer.—S'hi afegeix el paràgraf final següent:

Es considera que té fonament en les mateixes causes qualsevol pensió derivada de la mort del mateix causant i satisfeta amb càrrec als pressupostos de l'Estat i ens territorials o pel sistema de la Seguretat Social.»

Article quart.—Apartat dos. Queda redactat:

«Les viudes, els fills incapacitats des d'abans de complir els vint-i-tres anys d'edat per atendre la seva subsistència i els pares dels professionals de les Forces Armades i d'Ordre Públic, amb els requisits que exigeix la legislació general de classes passives, tenen dret a una pensió equivalent al dos-cents per cent de la base reguladora que correspondria en l'actualitat al causant, atenent la seva graduació i els anys de servei en el moment de la seva mort. Per a les òrfenes no incapacitades des d'abans dels vint-i-tres anys, la pensió és del cent per cent de la base reguladora.»

Article quart.—Apartat tres. S'hi afegeix el paràgraf següent:

«Aquesta actualització no és aplicable, llevat que s'estableixi expressament el contrari a les lleis esmentades, a les pensions que corresponguin a les òrfenes més grans de vint-i-tres anys no incapacitades amb anterioritat a aquesta edat per guanyar-se el pa i pobres en el concepte legal, amb l'única excepció d'aquelles a les quals els sigui aplicable el que disposa la legislació general de classes passives per l'article quart de la Llei vuitanta-dos/mil nou-cents cinquanta-nou, de vint-i-tres de desembre, pel que fa a la data d'ingrés del causant al servei de l'Administració.»

Article cinquè.—Paràgraf tercer. Queda redactat:

«Les sol·licituds s'han de formular per escrit, acompanyades de la documentació a què es refereix el paràgraf precedent amb anterioritat al dia u de juliol de mil nou-cents vuitanta-u.»

Article tercer.

La Llei trenta-cinc/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-sis de juny, sobre pensions als mutilats, excombatents de la zona republicana, queda modificada en la redacció de la manera següent:

Article disset.—S'hi afegeix el paràgraf següent:

«S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior les pensions a favor de les òrfenes més grans de vint-i-tres

anys no incapacitades amb anterioritat a aquesta edat per guanyar-se el pa i pobres en el concepte legal, llevat que els sigui aplicable el que disposa la legislació general de classes passives per l'article quart de la Llei vuitanta-dos/mil nou-cents cinquanta-nou, de vint-i-tres de desembre, pel que fa a la data d'ingrés del causant al servei de l'Administració. La quantia d'aquestes pensions, sigui quina sigui la data del seu reconeixement, es fixa segons l'import assolit el mil nou-cents vuitanta per la retribució bàsica.»

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Les modificacions introduïdes a la Llei cinc/mil nou-cents setanta-nou, de divuit de setembre, i a la Llei trenta-cinc/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-sis de juny, per aquest Reial decret llei, tenen efectivitat exclusivament a partir de la data de la seva entrada en vigor, i es manté la normativa anterior amb plena efectivitat fins a aquest moment, tant respecte de les pensions ja reconegudes com de les que, en el futur, sigui procedent reconèixer, amb subjecció a les normes vigents anteriorment.

Segona.—Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, vint-i-sis de setembre de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
 ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

21168 REIAL DECRET LLEI 9/1980, de 26 de setembre, sobre finançament dels ajuntaments i taxa del joc. («BOE» 236, d'1-10-1980.)

La declaració del Govern que ha obtingut la confiança del Congrés dels Diputats el divuit de setembre de mil nou-cents vuitanta afirma que l'estalvi en el sector públic i «els ingressos més elevats obtinguts per un augment prudent de la imposició indirecta permetran finançar una inversió pública centrada en els camps que li són més propis».

En aquesta línia d'actuació sembla procedent augmentar la taxa sobre els jocs de sort, envit o atzar, gravamen indirecte que afecta les despeses clarament no necessàries. A aquest efecte, s'eleva mitjançant aquest Reial decret llei el tipus aplicable al joc del «Bingo» del quinze per cent al vint per cent.

Ahora, i per tal de mantenir en el futur immediat aquesta important font de recursos, es modifica la tarifa progressiva aplicable als casinos, ja que l'experiència adquirida ha demostrat la necessitat d'adaptar-la a les xifres reals d'ingressos bruts obtinguts, que han superat notòriament les bases sobre les quals es va plantejar la tarifa l'any mil nou-cents setanta-set, en promulgar-se el Reial decret llei setze/mil nou-cents setanta-set, de vint-i-cinc de febrer, pel qual es van despenalitzar els jocs de sort, envit o atzar. D'aquesta manera, s'aconsegueix acomodar el gravamen a l'estructura dels costos empresarials, fet que permetrà d'aconseguir l'objectiu indicat anteriorment sens perjudici de la recaptació.

La urgència d'aquestes mesures prové de la necessitat de disposar dels fons addicionals generats per aquestes i dels que vinguin d'autoritzacions eventuals d'altres formes de joc per a tot l'exercici de mil nou-cents vuitanta-u, per la qual cosa la decisió s'ha d'adoptar almenys amb tres mesos d'antelació a la data d'entrada en vigor, que és el termini necessari perquè la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre elabori els nous cartons de bingo, el volum de consum mensual dels quals de cent seixanta milions d'unitats i existències mitjanes de prop